

Η ΑΚΑΤΑΛΗΠΤΗ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Α Α

«Το ακατάληπτο της αγάπης του Θεού». Απομαγνητοφωνημένη ομιλία του πρωτοπρεσβυτέρου Κωνσταντίνου Στρατηγόπουλου, που έγινε στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Βούλας, στις 5/4/2009.

Σεβασμιώτατε Δέσποτα, Σεβαστοί Πατέρες, Θεοφιλές πλήρωμα της Εκκλησίας μας

Τα σαράντα τέσσερα χρόνια της μακροχρόνιας καθ' ημάς ασκήσεως της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας στην έρημο, ήταν πολλά ή όχι; Για τα μέτρα τα ανθρώπινα θα λέγαμε πολλά. Και πώς μπορούν να συγκριθούν αυτά τα τόσα πολλά χρόνια με το ένα δευτερόλεπτο της μετανοίας του ληστού πάνω στο σταυρό; Και οι δυο εισέρχονται στον Παράδεισο. Υπάρχει λογική σε τέτοιες ισορροπίες που εμείς τις λειτουργούμε ως μαθηματικές αναζητήσεις; Να τολμήσω να προσεγγίσω

αυτό το ερώτημα αρχίζοντας λόγο σύντομο, και αξιοποιώντας την απάντηση που δίνει ο εν αγίοις πατέρας ημών ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος σε αυτό το φοβερό και συγκλονιστικό ερώτημα. Ποια είναι τα μαθηματικά του Θεού και ποια είναι τα δικά μας;

Λέει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, «εκείνο που μπορώ να καταλάβω περισσότερο από το Θεό είναι το ακατάληπτό Του. Και μάλιστα το ακατάληπτο της Αγάπης Του». Και τονίζει, «ω, βάθος πλούτου και σοφίας και γνώσεως Θεού! Ως ανεξερεύνητα τα κρίματα Αυτού, ερευνηθήναι ου δύναται. Πολλώ μάλλον καταληφθήναι αδύνατον. Τα κρίματα Αυτού ανεξερεύνητα. Η ωδή Αυτού ανεξιχνίαστη. Η ειρήνη Του υπερέχει πάντα νουν. Η δωρεά Του ανεκδιήγητος».

Αρχίζοντας το λόγο μας με αυτόν τον προβληματισμό, πιθανώς να αρχίζουμε να καταλαβαίνουμε ότι το πώς μπορούμε να εννοήσουμε τα πράγματα του Θεού είναι πολύ σχετικό. Και σίγουρα ακολουθώντας τη διδασκαλία των Πατέρων μας, είναι καλύτερα να αφηνώμεθα στα χέρια Του, παρά να ψάχνουμε το πώς και το γιατί. Αλήθεια, σκεφτήκατε γιατί την πρώτη φορά που μίλησε ο Κύριος στον προφήτη Ωσηέ ... την πρώτη φορά που μίλησε, προσέξτε, είπε: «πήγαινε και πάρε γυναίκα σου μια πόρνη. Κι έτσι τα παιδιά που θα κάνεις μαζί της δεν θα έχουν καθόλου δικαιώματα». Πρώτη φορά ομιλεί ο Θεός στον Ωσηέ και του λέει να πάρει μια πόρνη. Ανεξιχνίαστο. Βέβαια οι Πατέρες της Εκκλησίας μετά τόλμησαν να προσεγγίσουν το κείμενο ερμηνευτικά και να πούνε : μα φυσικά θα πάρει ο Ωσηέ μια πόρνη, μια που ο Θεός μετά, μέσα από το έργο της Θείας οικονομίας Του, διάλεξε να αγαπήσει εμάς που είμαστε πόρνοι.

Αλήθεια, ποια λογική, φιλοσοφική ή ακόμη και θεολογική, μπορεί να εξηγήσει το ανεξιχνίαστο της αιτήσεως του Θεού προς τον Αβραάμ για να θυσιάσει το γιο του; Μυστήριο ιλιγγιώδες. Το προσέγγισε -σχετικώς πως- ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής λέγοντας ότι «μας προετοίμαζε ο Θεός. Εκείνος το Υιό του θυσίασε. Κι εμείς ανοίξαμε τον δρόμο για Αυτόν, μιας και τολμήσαμε μέσα από το χέρι του Αβραάμ, να θυσιάσουμε το γιο του».

Όπως και να' χουν τα πράγματα, οι βουλές του Θεού που λειτουργούν πάντοτε αγαπητικά δεν μπορούν να ερευνηθούν. Γι' αυτό η ζωή μας είναι καλύτερο

να λειτουργήσει σε αυτό το μυστήριο που κατανοείται σχετικώς πως, για να γίνουμε ελεύθεροι. Για να βοηθήσω αυτήν την κουβέντα που αρχίσαμε τώρα, θα αφήσω κάποια στίγματα από την ιστορία της Εκκλησίας μας. Θα σας δώσω κάποιες μικρές πτυχές ζωής κάποιων αγίων, οι οποίοι μέσα από το παράλογο μερικές φορές που έζησαν, ήρθαν όχι μόνο σε επίγνωση του Θεού, ήρθαν σε ύψη αγιότητας.

Να, να θυμηθούμε συμβολικά αγίους αρκετά αγνώστους στη δική μας σκέψη. Την Οσία Αθανασία τη θαυματοουργό, την εν Αιγίνη. Από μικρό παιδί διακρινόταν για την αρετή της. Και επιθυμούσε να αφιερωθεί στο Χριστό, να γίνει μοναχή. Οι γονείς της όμως την υποχρέωσαν να παντρευτεί. Δεκαέξι μέρες μετά το γάμο της κάποιοι βάρβαροι επιτέθηκαν στο νησί, στην Αίγινα, και σκότωσαν τον άντρα της. Η Οσία σκέφτηκε να επωφεληθεί από το γεγονός πια και να επιτελέσει τον πόθο της. Να γίνει μοναχή. Αλλά τότε εξεδόθη ένα αυτοκρατορικό διάταγμα που όριζε την εποχή εκείνη όλες οι χήρες κι ανύπαντρες κοπέλες να νυμφεύονται ειδωλολάτρες. Η Αθανασία έκανε υπακοή στο νόμο. Και σύναψε δεύτερο γάμο. Όμως το παράδειγμα των αρετών της επηρέασε τόσο πολύ τον ειδωλολάτρη σύζυγό της, που μετά έγινε μοναχός. Ποιες είναι οι βουλές του Θεού; Ποιος θα το περίμενε; Μέσα από ανέλπιστα γεγονότα ζωής, η αγία Αθανασία όχι απλώς να σώζεται η ίδια και να γίνεται αγία, [αλλά] να διασώζεται και ο δεύτερος άντρας της, ο ειδωλολάτρης.

Ποιος έχει σκεφτεί άραγε το μυστήριο που λειτουργήθηκε στη ζωή ενός μεγάλου Αγίου της Ρωσικής Εκκλησίας; Του αγίου Βασιλείου επισκόπου Ριαζάν. Η βιοτή του ήταν άμεμπτη. Και το υπόδειγμα των αρετών που οικοδομούσε ήταν ακραίο. Ο διάβολος θέλησε να δοθεί εντύπωση ότι ο επίσκοπος αυτός ζούσε βίο ακόλαστο. Πήρε λοιπόν τη μορφή νεαρής κοπέλας και εμφανιζόταν στο παράθυρο της επισκοπικής κατοικίας. Ο λαός σκανδαλισμένος από το θέαμα απεφάσισε να τιμωρήσει τον επίσκοπο. Χωρίς να προηγηθεί εκκλησιαστικό δικαστήριο. Ήταν σίγουροι για την πτώση του επισκόπου. Μια μέρα που το συγκεντρωμένο πλήθος είδε την κοπέλα να φεύγει από το σπίτι του επισκόπου, οι φήμες πολλαπλασιάστηκαν. Ακούγονταν διάφορες κατηγορίες και κάποιοι μάλιστα απειλούσαν να σκοτώσουν τον επίσκοπο. Ο Άγιος κατόρθωσε να πάρει αναβολή, έτσι ζήτησε, μόνο λίγες ώρες. Τη νύχτα προσευχήθηκε πολύ. Ετέλεσε αγρυπνία. Και

κατόπιν μετέβη στον καθεδρικό ναό της πόλης του. Κι ανέπεμψε δέηση. Και κατόπιν εναποθέτοντας κάθε ελπίδα του στην Παναγία, με ένα εικόνισμά της στα χέρια του κατευθύνθηκε στον ποταμό Όκα που είναι πλάι στην πόλη αυτή. Ο λαός τον περίμενε για να τον σκοτώσει. Ο Άγιος πήρε τότε τον μανδύα του τον άπλωσε στα νερά του ποταμού και ανέβηκε το ποτάμι σα να ήταν βάρκα. Το είδε ο λαός. Και κατάλαβαν ότι κατέκριναν τον άγιο. Γιατί ο Θεός το επέτρεψε; Γιατί ο Θεός το άφησε; Είναι περιττό το ερώτημα. Το είπαμε. Οι βουλές του Θεού είναι ανεξιχνίαστες. Αλλά όλα αυτά με άλλο τρόπο -και μοναδικό τρόπο- ωφέλησαν το λαό. Κι ακόμη περισσότερο τον επίσκοπο.

Η μακαρία Σοφία καταγόταν από τη Θράκη. Ήταν παντρεμένη και μητέρα έξι παιδιών. Οι φροντίδες όμως του σπιτιού της δεν την αποσπούσαν από τα καθήκοντα της ευσεβείας της. Την προσευχή και τον εκκλησιασμό. Επιστρέφοντας στο σπίτι περνούσε μεγάλο μέρος της νύχτας προσευχόμενη. Έγινε το ανέλπιστο. Τα έξι παιδιά της από κάποιους λόγους νόσων πέθαναν το ένα μετά το άλλο. Τότε εκείνη μοίρασε όλα τα υπάρχοντά της στους φτωχούς κι έγινε μητέρα άλλων ορφανών παιδιών. Και στήριγμα στις χήρες. Μην έχοντας άλλη μέριμνα από το να ευαρεστεί το Θεό, πέρασε τον υπόλοιπο χρόνο της ζωής της με νηστεία και προσευχή. Τα μάτια της ήτανε αστείρευτη πηγή δακρύων. Η τραγωδία του θανάτου έξι παιδιών της άλλαξε πιο βαθιά τη ζωή της. Θα μπορούσε να γίνει αγία και χωρίς τον θάνατο των παιδιών της. Δεν ξέρω το γιατί. Αλλά η τραγωδία δεν ερευνάται. Ερευνάται η κατάληξη. Πού μας πάει η τραγωδία.

Μην ξεχνάτε την ιστορία μιας άλλης Αγίας της Εκκλησίας μας. Της αγίας Ισιδώρας. Της δια Χριστόν σαλής. Ήταν στο μοναστήρι του Ταβενησίου, στην αντίπερα όχθη του Νείλου. Εγκαταβίωνε εκεί και υποκρινόταν τη σαλή. Με σκοπό να επισύρει πάνω της τη χλεύη των ανθρώπων. Ντυμένη στα κουρέλια, επιτελούσε τις πιο ταπεινές εργασίες του μαγειρείου. Και για τροφή αρκούσαν στα ψίχουλα που μάζευε από την τράπεζα. Μιας κι οι άλλες μοναχές την περιφρονούσαν ως τρελή, και μερικές έλεγαν ότι είναι δαιμονισμένη. Μια μέρα ήρθε στο μοναστήρι κατόπιν εντολής Αγγέλου ο άγιος Πιτιρούς. Μεγάλος άγιος της ερήμου του Ταβενησίου. Ονομαστός ασκητής. Κι αφού είδε τις αδελφές, ζήτησε να δει την Ισιδώρα. Αλλά κρίθηκε σωστό να μην έρθει για να μην ρεζιλευτεί η κοινότητα από

τη σαλότητά της. Εκείνος όμως επέμενε. Και τότε μόλις ήρθε η Ισιδώρα, ο άγιος Πιτιρούν έπεσε στα πόδια της λέγοντας : «ευλόγησον». Στις αντιρρήσεις ότι η αδερφή αυτή ήταν σαλή και άξια περιφρόνησης, εκείνος απήντησε στις μοναχές ότι αυτή πρέπει να είναι η πνευματική μητέρα τους. Ανέλπιστα γεγονότα αποκαλύπτουν μέσα από την αγάπη του Θεού την αγιότητα της αγίας. Μπορεί και να μην αποκαλυπτόταν. Θα παρέμενε αγία. Αλλά η αγάπη του Θεού έτσι το θέλησε. Για την ταπείνωση των άλλων αδελφών και τη σωτηρία τους.

Ποιος έχει ακούσει την ιστορία εκείνων που νομίζουμε πως είναι ζευγάρι, όταν στα συναξάρια της ημέρας της γιορτής τους ακούμε «μνήμη των Οσίων Θεοφάνους και Πανσέμνης»; Όλοι πιστεύουμε πως είναι ένα αγιασμένο ζευγάρι το οποίο ασκήθηκε θεοφιλώς μέσα στο γάμο κι αγίασε. Ακούστε το παράξενο της ιστορίας τους. Ο Άγιος Θεοφάνης ζούσε στην Αντιόχεια. Προήλθε από γονείς ειδωλολάτρες. Παντρεύτηκε σε ηλικία 15 χρόνων. Και τρία χρόνια αργότερα η γυναίκα του εκοιμήθη. Άλλη ήταν η γυναίκα του. Όχι η Πανσέμνη. Τότε έλαβε το βάπτισμα και εγκλείστηκε σε ένα μικρό κελάκι, όχι μακριά από την Αντιόχεια. Για να εργαστεί προς σωτηρία της ψυχής του. Έμαθε ότι εκεί κοντά στην Αντιόχεια, η οποία ήταν μεγάλη και περίφημη πόλη αλλά και πολύ αμαρτωλή ταυτόχρονα, ζούσε μια πόρνη που λεγόταν Πανσέμνη κι έκανε πολλά πράγματα για να απολεστούν οι ψυχές των ανθρώπων λόγω του αμαρτωλού επαγγέλματός της, προσευχήθηκε πολύ στο Θεό. Και του ήρθε ένας φωτισμός. Άφησε το ερημητήριο του και κατέβηκε στο σπίτι του πατέρα του και του ζήτησε, αυτός ο ασκητής ο μοναχός, δέκα λίτρες χρυσού για να παντρευτεί. Έβγαλε τον τρίχινο χιτώνα του, φόρεσε λαμπρά ενδύματα και πήγε στο σπίτι της Πανσέμνης της πόρνης. Αφού έφαγε και ήπια, τη ρώτησε πόσο καιρό είναι σε αυτό το άθλιο επάγγελμα. Δώδεκα χρόνια, του είπε. Όμως από όλους τους εραστές μου εσύ είσαι ο ομορφότερος, του είπε εκείνη. Και τότε είπε ο Θεοφάνης, «αφού είμαι όμορφος, θέλεις να με παντρευτείς»; Και της είπε μάλιστα, «να, πάρε και χρυσάφι σαν προίκα σου». Εκείνη δέχτηκε. Και της είπε : «πάμε να κάνουμε τις ετοιμασίες του γάμου». Πήγε λοιπόν εκεί που ήταν το κελί του κι απέναντι έκτισε ένα άλλο κελί κοντά στο δικό του. Και επέστρεψε για να επιτελέσει την υπόσχεσή του, το γάμο με την Πανσέμνη. Βέβαια της είπε : «επειδή είμαι χριστιανός, σε παρακαλώ πρέπει να γίνεις χριστιανή για να παντρευτούμε». Εκείνη δίστασε στην αρχή, αλλά το δέχτηκε. Δεν είχε να χάσει και

τίποτε. Ωραίος άντρας, νέος και πολλά χρήματα. Κι άρχισε η κατήχηση. Κατά την περίοδο της κατηχήσεως άκουσε η Πανσέμνη για την μέλλουσα κρίση. Και ότι όλες μας οι αμαρτίες μας θα κριθούν από το Θεό. Κι ανάλογα θα κριθούμε για τη σωτηρία μας. Και περιήλθε σε σωτήρια συντριβή. Βαπτίστηκε, ελευθέρωσε τους δούλους της, μοίρασε όλη την περιουσία που απέκτησε με τις αμαρτίες της, και αποσύρθηκε στο κελί που ετοίμασε γι' αυτήν ο Θεοφάνης. Και οι δυο ασκήθηκαν θεοφιλώς.

Πράγματι ανεξιχνίαστες οι βουλές του Θεού. Το ανέλπιστο. Καμιά φορά αφήνουμε το Θεό να λειτουργήσει πάνω στη ζωή μας το ανέλπιστο; Ήταν τολμηρό αυτό που έκανε ο Θεοφάνης. Αλλά για το Θεό τα τολμηρά είναι σωτήρια. Μήπως κάποια φορά το μυαλό μας είναι τόσο στατικό και τόσο κλεισμένο, ακόμη - να τολμήσω να το πω- και σε χριστιανικές συμβατικότητες, και δεν αντέχουμε αυτό το ξεπέρασμα; Αυτή την έξοδο;

Μέσα από αυτές τις σκέψεις πιθανώς μπορώ να καταλάβω τον Άγιο Ευθύμιο της Ουσδαλίας. Μια μεγάλη περιοχή της Ρωσίας όπου ήταν επίσκοπος. Είχε πολλές αρετές αλλά τις έκρυβε. Και ποτέ δεν τις απεκάλυπτε. Το μόνο που κατάλαβαν από αυτόν ήταν η απάντηση που έδινε στο ερώτημα που τον ρωτούσαν. Άνθρωπε του Θεού, ποια είναι η μεγαλύτερη αρετή, μας λες; Κι απαντούσε «η κρυφίως επιτελουμένη». Κι όλη η ζωή ήταν ένα κρυφτούλι. Όχι από το Θεό. Από τα μάτια των ανθρώπων. Μετά ο Θεός τον δόξασε και τον αγίασε. Άλλη τρέλα. Άλλη υπέρβαση. Ποια η μεγαλύτερη αρετή; Η «κρυφίως επιτελουμένη»!

Αν δεν σας κούρασα ήδη, να μιλήσω με δυο λόγια για έναν άλλον άγνωστο Άγιο και πάλι της Ρωσικής γης. Τον άγιο Αρτέμιο της Βέρκολα. Ήταν νέο παιδί 13 χρονών όταν βρισκόταν στο χωράφι του για να δουλέψει εκεί που ήταν τα χωράφια του πατέρα του. Χτύπησε κεραυνός μέσα σε μια καταιγίδα και πέθανε 13 χρονών. Τι είχε κάνει αυτό το παιδί άραγε; Τι άσκηση πρόλαβε να κάνει; Οι χωρικοί βλέποντας ότι το παιδί πέθανε από τον κεραυνό, θεώρησαν ότι ήταν μια κατάρα θεϊκή και μάλιστα ότι το παιδί ήταν πολύ αμαρτωλό. Γι' αυτό τιμωρήθηκε από το Θεό. Γρήγορα-γρήγορα τον έθαψαν κάτω από κάτι ξερόκλαδα μπας και δαιμονιστούν από τον κακό άνθρωπο που χτυπήθηκε από την οργή του Θεού, όπως έλεγαν. Εικοσιδύο χρόνια αργότερα -το 1547- ένας νεωκόρος του ναού του Αγίου Νικολάου

της περιοχής, ο Αγάθων, είδε στον τόπο εκείνον ένα φως μυστηριώδες. Κι ανακάλυψε το σώμα του παιδιού. Το οποίο ευωδίαζε. Κι από τότε και μετά άρχισε να κάνει ατέλειωτα θαύματα. Τι έκανε αυτό το παιδί στη ζωή του; Κανείς δε το ξέρει. Το μυστήριο του Θεού. Το μυστήριο της αγάπης του Θεού. Οι ανεξιχνίαστες βουλές Του. Ποιος μπορεί να τις συλλάβει; Ποιος μπορεί να τις προσεγγίσει;

Ποιος μπορεί να καταλάβει το μυστήριο της ανεξιχνίαστης βουλής του Θεού που παίχτηκε εκεί - το Μάιο του '41- στη Σερβική γη; Όταν οι συνεργάτες των Ναζί, οι Ουστάσι, συνέλαβαν κάποιους δήθεν στασιαστές ανάμεσα στους οποίους ήταν κι ο γιος του ιερέα της περιοχής - ο γιος ενός ευσεβούς ιερέως. Ήταν ο πατήρ Μπράνκο Ντομπροσάλεβιτς. Συνέλαβαν το γιο του και πήγαν να τον εκτελέσουν με τους άλλους. Και πήραν μαζί και τον ιερέα. Εκτέλεσαν μπρος στα μάτια του το γιο του και του είπαν, «ξέρεις γιατί σε φέραμε; Για να κάνεις την νεκρώσιμή του ακολουθία». Ο ιερέας, ευσεβέστατος ων, τους είπε : «βεβαίως». Κι έκανε πλήρως την Ορθόδοξη ακολουθία. Υπάκουσε στο θέλημα του Θεού. Και μόλις είπε το «δί' ευχών», τον εξετέλεσαν. Μυστήριο η αγάπη του Θεού. Και πώς αναδεικνύει τους Αγίους.

Τι έκανε το μυστήριο του Θεού στην καρδιά του οχτάχρονου Ιωάννη του Κινέζου όταν στο μεγάλο αντιχριστιανικό κίνημα των Μπόξερς στις αρχές του προηγούμενου αιώνα, μαρτύρησαν πολλοί Κινέζοι Ορθόδοξοι. Έπιασαν το παιδί και το ακρωτηρίασαν και του είπαν: «Πονάς; Υποφέρεις;» Και είπε το παιδάκι, «δεν είναι δύσκολο να υποφέρει κανείς όταν είναι με το Χριστό». Τι μυστήριο έκανε αυτό το παιδάκι να πει ότι δεν υποφέρει; Τι μυστήριο επέτρεψε κατά τη δική μας την εσφαλμένη λογική ένα παιδάκι οχτώ χρονών να πεθάνει;

Ποιος ξέρει για τον Άγιο Μάλχο από τη Συρία; Που έφυγε κρυφά από το σπίτι του το πατρικό γιατί ήθελαν να τον παντρέψουν. Κι εκείνος δεν ήθελε. Ήθελε να γίνει μοναχός. Και πήγε κι έγινε μοναχός. Κοντά στην Αντιόχεια και πάλι. Όταν πέθανε ο πατέρας του γύρισε σπίτι για να παρηγορήσει τη μητέρα του. Και να ρυθμίσει κάποιες υποθέσεις οικογενειακές. Παρόλη την εντολή του γέροντά του, “μη γυρνάς πίσω, κάνε προσευχή για τον πατέρα σου”. Έγινε επιδρομή Σαρακηνών και τον συνέλαβαν οι Σαρακηνοί σα δούλο. Τον πούλησαν μαζί με μια γυναίκα σε ένα καραβάνι. Αυτός που τους αγόρασε τους υποχρέωσε να παντρευτούν. Πού να το

περίμενε ο Μάλχος. Από μια ανυπακοή να βρεθεί με το ζόρι παντρεμένος. Αλλά ο Θεός έχει άλλες βουλές. Στο χείλος της απελπισίας ο Μάλχος σκεφτόταν να αυτοκτονήσει. Όταν τότε αυτή η γυναίκα με την οποία δια της βίας τον πάντρεψαν του πρότεινε να ζήσουν με αγνότητα και να παραμείνουν ως ασκητές σε όλη τη ζωή τους. Διδάχτηκε από τη γυναίκα ο Μάλχος.

Και τελειώνοντας πώς να ξεχάσω άλλες ανεξιχνίαστες βουλές του Θεού μας. Ας τελειώσω με τον Άγιο Θαλάσσιο το Λίβυο. Από τη Λιβύη ο Άγιος Θαλάσσιος. Αν ψάξετε το συναξάρι της ζωής του δεν θα δείτε κάτι που να μυρίζει -έτσι φαίνεται- αγιότητα. Άλλα τα μέτρα του Θεού όμως. Ο Θεός επέτρεψε να συναντήσει εκεί στη Λιβύη ο Άγιος Θαλάσσιος έναν από τους μεγαλύτερους Αγίους της Εκκλησίας μας. Τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή. Και επειδή είχε πολλά ερωτήματα, τον ρώτησε μερικά. Κι ο άγιος Μάξιμος του απαντούσε. Του είπε : “τώρα φεύγεις για το ταξίδι σου. Μπορώ να σου γράφω γράμματα και να μου απαντάς;” «Ναι» του είπε ο Άγιος Μάξιμος. Άρχισε να του γράφει γράμματα. «Απορίες του Αγίου Θαλασσίου». Κι ο άγιος Μάξιμος απαντούσε. Έχουν εκδοθεί αυτές οι απαντήσεις. Απαντούσε, απαντούσε, απαντούσε. Κι ο άγιος Θαλάσσιος αυτά που έβλεπε γραμμένα άρχισε να τα ζει. Κι άρχισε η ζωή του να είναι μια μίμηση του αγίου Μαξίμου. Ολόκληρη η ζωή του. Ζούσε από τα γράμματά του. Κι είπε αυτός ο άγιος άνθρωπος μου δίνει απαντήσεις κι εγώ θα είμαι μόνο αναγνώστης; Κι όλη η ζωή του έγινε αγιασμένη. Και τόσο πολύ φωτίστηκε, που στο τέλος έγραψε κι αυτός ένα περίφημο έργο. «Περί αγάπης κι εγκρατείας». Σπουδαίο έργο. Με τέσσερις εκατοντάδες κεφαλαίων. Μιμούμενος τον άγιο Μάξιμο. Από μια γνωριμία. Από κάποια γράμματα. Οι βουλές του Θεού. Το ανεξιχνίαστο του Θεού. Αυτό που δεν μπορείς να καταλάβεις. «τις γαρ έγνω νουν Κυρίου»;

Η Αγία Μαρία η Αιγυπτία 44 χρόνια στην Αίγυπτο. Ο ληστής σε ένα λεπτό. Δεν είναι αυτά τα μαθηματικά σωστά. Ο Θεός έχει άλλα μαθηματικά για κείνους σίγουρα τους αγίους που ανέφερα και για όλους εμάς. Το μυαλό μας να είναι πάντοτε ανοιχτό στην αγάπη του Θεού. Το πώς και το γιατί και το πόθεν μπορεί να είναι ανθρώπινα ερωτήματα. Και δεν τα απεμπολούμε. Αλλά έχουμε την τόλμη να ξεπεράσουμε τα δικά μας μαθηματικά για να μπούμε μέσα στην αγάπη του Θεού

που έχει άλλα μαθηματικά; Και μας σώζει με έναν άλλο τρόπο; Μέσα από μια σαλότητα και μέσα από μια έξοδο;

Εύχεστε Σεβασμιώτατε Δέσποτα η ζωή μας να χαρακτηριστεί από αυτή την ελευθερία κι από αυτήν την έξοδο!

